

[Carlsen-Skiødt.]

Præst baade til at være deres Præst og til at føre Tilsyn med Skolen og med Kristendomsundervisningen, og derfor skal han ikke vælges en Gang til.

Det forekommer mig ogsaa, at ved at man i Lovforslaget har slaaet Skoleudvalget og Skolekommissionen sammen, er der sket en Sammenblanding af disse to Ting. Skolekommissionen har det pædagogiske Tilsyn, og Skoleudvalget har det økonomiske Tilsyn, og det er to helt forskellige Ting; de har ogsaa en forskellig Sammensætning, som jeg nu har nævnt.

Jeg skal ikke sige væsentlig mere om denne Ting, idet det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ogsaa har udtalt sig derom. Jeg maa mene, at selv om det ikke udtrykkelig er blevet sagt, er det almindelig Skik og Brug, at medens Retten sidder, tier man. Det forekommer mig, at saa længe det kirkelige Udvalg ikke har fuldført sit Arbejde, maa der — hvis man overhovedet vil tillægge det nogen Værdi — ogsaa være stille om Lovgivningen, saavel paa det kirkelige Omraade som paa Skolens Omraade, og i alt Fald forekommer det mig, at det maa aldrig faa Udseende af, at man ønsker Præsten fjernet paa dette Tidspunkt, fordi han er Præst.

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at hos det konservative Folkeparti er der Villighed til at gaa ind i et sagligt Arbejde om det foreliggende Lovforslag. Der er visse Ting, hvor vi fra vor Side har et afgjort forskelligt Syn, ikke blot paa Kirkens og Skolens Omraade, men ogsaa paa det kommunale Selvstyre i al Almindelighed — jeg har naturligvis ikke faaet nævnt alt det, hvor vi har et andet Syn, det kan man ikke i disse korte Bemærkninger —, men i det Udvalg, der nu vil komme, vil vi prøve paa gennem saglige Forhandlinger at finde det bedst mulige, saaledes at vi faar en Kommunallov for Købstæderne, der er betydelig mere tidssvarende end den fra 1868, ogsaa med Hensyn til det, jeg nævnte i Gaar, at Tyngdepunktet flyttes fra Centralmyndigheden ud til Kommunerne.

Holger Kristiansen: Jeg vil gerne udtale min Anerkendelse af, at det ærede Medlem Hr. Bresemann i Dag viste sig mere imødekommende overfor Kravet om Mindretallenes Adgang til at blive repræsenteret i Udvalgene, end jeg syntes, det fremgik af det ærede Medlems Tale i Gaar.

Naar det ærede Medlem siger, at denne Repræsentation ikke skal gennemføres ved kunstige Midler, kan jeg ikke se, at det,

Lovforslaget her foreskriver, er saadanne kunstige Midler. Det ærede Medlem sagde, at ved Flid og Dygtighed kan Mindretallene naa frem til Udvalgene. Det er vel ikke Meningen dermed at sige, at Mindretallene som Regel ikke udviser saadan Flid og Dygtighed, hvor de ikke er naaet frem til Repræsentation i Udvalgene. Min Erfaring gaar i en anden Retning, nemlig den, at hvor Mindretallets Stilling har en saadan Karakter, at det har en Magtstilling i Byens Raad, idet det paagældende Mindretal f. Eks. bestemmer, til hvilken Side Flertallet skal ligge, dør kan et saadant Mindretal naa frem til adskillige Udvalg; men hvor en saadan Magtstilling ikke er til Stede, er det forbundet med meget stor Vanskelighed, og selv om det paagældende Medlem, hvis der kun er et enkelt, udviser nok saa megen Flid og er nok saa dygtigt, vil det være uhyre svært at naa ind i et betydende Udvalg.

Det ærede Medlem sagde, at Flid og Dygtighed kan bringe Mindretal frem til Flertal. Det er maaske muligt, men jeg har dog ogsaa her mine Tvivl, det ærede Medlem ved meget vel, at det er helt andre Ting, som har flyttet Flertallene omkring i Købstædernes Styrelse og i andre Forsamlinger, det er i langt højere Grad Følgen af den politiske og faglig-økonomiske Udvikling i Landet end de enkelte Byraadsmedlemmers og Sogneraadsmedlemmers Flid og Dygtighed.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Forholdstalsvalgmaadens Princip skal vi ikke forflygtige. Det er anerkendt fra vor Side, at denne Valgmetode anvendes saavel til selve Byraadet som til Udvalgene, men det ærede Medlem ved meget vel, at netop den Forholdstalsvalgmetode, den D'Hondt'ske Metode, som anvendes, har den Egenskab, at Mindretallene ved enhver Lejlighed bliver forurettet. Man naar ikke gennem dette System matematisk Retfærdighed; det er maaske vanskeligt at finde et System, som byder matematisk Retfærdighed, men hvorom alting er, den matematiske Retfærdighed er ikke til Stede.

Men naar samtlige Byraadsmedlemmer har det samme økonomiske Ansvar, maa man se at finde en Ordning, hvorved hvert enkelt Medlem faar Adgang til at følge med i Sagerne Gang og naturligvis til syvende og sidst i de Beslutninger, der træffes.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard var inde paa Spørgsmaalet om Adgangen til de staaende Udvalg og udtalte herom, at selv om Mindretallene fik Repræsentanter i de staaende Udvalg, nyttede det ikke noget, idet Flertallet kunde holde Gruppemøde.